

9. De Forenede Nationers anerkendelse af medlemsstaternes repræsentation.

Ved ad hoc udvalgets drøftelse af spørgsmålet om De Forenede Nationers anerkendelse af en medlemsstats repræsentation forelå der en række resolutionsforslag. Et fremsat af Cuba opstillede visse kriterier, der skulle anvendes ved afgørelsen, såsom effektiv myndighed over det nationale territorium, befolkningens samtykke, villighed til at overholde pagtens bestemmelser og respekt for menneskerettighederne. Endvidere skulle spørgsmålet vel afgøres af plenarforsamlingen, men denne afgørelse skulle ikke få indflydelse på de enkelte medlemsstats forhold til den pågældende stat. Kina fremkom med et ændringsforslag dertil, der i hovedsagen gik ud på at præcisere, at den pågældende regering ikke måtte være oprettet gennem intervention fra en anden stats side eller være afhængig af fremmed kontrol.

Ifølge et andet resolutionsforslag stillet af Storbritannien skulle det afgørende være, om den pågældende regering udøvede effektiv kontrol over hele eller næsten hele det nationale territorium, og at hovedparten af landets befolkning adlød den. Spørgsmålet skulle henvises til plenarforsamlingen, men dette skulle ikke udelukke, at andre organer indenfor De Forenede Nationer behandlede spørgsmålet.

Et tredje resolutionsforslag stillet af Den Dominikanske Republik foreslog, at kommissionen for mellemfolkelig ret skulle gøre spørgsmålet til genstand for en undersøgelse. I tilslutning hertil fremkom Storbritannien med et forslag, hvorefter enten den mellemfolkelige domstol eller kommissionen for mellemfolkelig ret skulle spørges, om der i henhold til gældende folkeret består en forpligtelse til at anerkende en regering, som udøver effektiv kontrol over hele eller næsten hele nationens territorium, og hvor hovedparten af befolkningen adlyder den.

Efter en længere diskussion bestemte udvalget den 26. oktober at nedsætte et underudvalg til nærmere undersøgelse af de frem-

satte resolutionsforslag. Danmark blev valgt til medlem af dette underudvalg, der afsluttede sit arbejde en måned senere. Underudvalget enedes om et resolutionsforslag, der gik ud på, at man, når mere end een myndighed gør krav på at have ret til at repræsentere landet i De Forenede Nationer, skulle træffe afgørelse i overensstemmelse med principperne i pagten og hvert enkelt tilfældes særlige omstændigheder. Følgende faktorer skulle tages i betragtning: den udstrækning, i hvilken den nye autoritet udøver effektiv kontrol over territoriet og accepteres almindeligt af befolkningen, dens beredvillighed til at påtage sig overholdelsen af forpligtelserne i henhold til pagten samt den udstrækning, i hvilken den nye autoritet er blevet oprettet gennem indre udvikling. Spørgsmålet skulle enten behandles af plenarforsamlingen eller interimsudvalget, og andre organer i De Forenede Nationer skulle tage fornødent hensyn til disse organers beslutninger, men disse skulle som sådanne ikke påvirke det direkte forhold mellem medlemsstaterne og den pågældende regering.

Der fremkom forskellige ændringsforslag til dette resolutionsforslag, og det herefter ændrede forslag blev endelig godkendt med 29 stemmer mod 7.

I plenarforsamlingen blev sagen behandlet den 14. december 1950. Efter vedtagelsen af et ægyptisk ændringsforslag om at indsætte et nyt stk. 2 som oprindeligt foreslået af underudvalget om, at spørgsmålet skal behandles af plenarforsamlingen eller interimsudvalget, vedtoges resolutionsforslaget med 36 stemmer mod 6.

10. Tidligere italienske kolonier.

Eritrea.

Spørgsmålet om Eritrea*) var genstand for en langvarig behandling i det politiske ad hoc udvalg. Behandlingen måtte efter nogle møder afbrydes, fordi der endnu ikke var fundet en løsning, der kunne opnå tilslutning både fra ethiopisk og italiensk side

*) Se beretn. 4. saml., s. 7—9.